

© Jeannette Schols

PETRA STIENEN

Nederland waterland?

Als ik gasten uit het buitenland over heb, neem ik ze graag mee naar een plekje aan het Nederlandse water. Aan een Amsterdamse gracht, op een terrasje aan de Maas of naar een leuke strandtent in Kijkduin. Zeker gasten uit de Arabische wereld verbazen zich elke keer weer over de hoeveelheid water die ze overal om zich heen zien.

Petra Stienen
is publicist
en voormalig
diplomaat in
Egypte en Syrië.

Dan vertel ik altijd met plezier over onze eeuwenlange strijd met de zee en hoe ons dat tot internationale waterexperts heeft gemaakt.

Onlangs gebeurde er iets waardoor ik toch wat minder trots ben over onze omgang met het water. Ik had mijn familie uitgenodigd om ergens in Roermond iets te gaan eten. Het restaurant was net geopend en heel populair bij de notabelen van de stad, gezien de dure auto's en de flitsende tassen. We gaven onze bestelling door en ik vroeg er water bij. 'Kraanwater', zei ik nog een keer nadrukkelijk. Toch kwam de ober terug met geopende flesjes bronwater. Ik merkte op dat ik om kraanwater had gevraagd. Zijn gezicht betrok en ik kreeg de reactie die ik al talloze keren heb

Zou het door de overvloed aan water komen dat we er zo roekeloos mee omgaan?

gehoord: 'Daar doen we hier niet aan.' Ook de manager die ik erbij riep was niet onder de indruk van mijn argumenten dat het veel milieuvriendelijker is om kraanwater te serveren, dat ik er best voor wilde betalen, dat het voor hun reputatie ook goed was. Ze was niet te vermurwen. Tot ik mijn vele Twittervolgers in de strijd gooide en zei dat ik haar restaurant zou noemen als milieuvriendelijk en ongestuurd. Mijn dochter vond dat ik me net zo patserig gedroeg als de mensen in de dikke auto's met hun dure tassen. Ergens vond ik dat ze gelijk had, maar wat moest ik anders? Ik wilde die mevrouw op andere gedachten brengen. En op Twitter zet ik me in voor allerlei maatschappelijke onderwerpen, dus waarom niet voor kraanwater? Uiteindelijk bracht ze alsnog een karaf kraanwater en haalde ze het bronwater van de rekening af. Daarom heb ik de

naam van het restaurant niet getweet, maar ik heb er wel een algemene tweet aan besteed: 'Waarom geven restaurants klanten een naar gevoel als ze om kraanwater vragen?'

Binnen de kortste keren had ik meer reacties dan wanneer ik iets over Syrië of Egypte tweet. Blijkbaar is dit voor veel mensen een issue. Ik kreeg allerlei tips.

Ik had gewoon moeten opstaan en vertrekken, ik had moeten zeggen dat ik het water voor medicijnen nodig had of ik moest het restaurant vermelden op websites voor kraanwater. Via @krnwtr leerde ik dat bronwater zorgt voor vijfhonderd keer meer CO₂-uitstoot dan kraanwater, en dat het ook nog eens vijfhonderd tot duizend keer duurder is. Inmiddels is mijn dochter om en vraagt zij ook overal om kraanwater. Gelukkig merken we dat er ook veel restaurants en cafés zijn die het juist gastvrij en milieuvriendelijk vinden om zonder te vragen een karaf water met citroen of muntblaadjes op tafel te zetten. Soms betalen we ervoor, prima, want het personeel werkt ook niet voor niets. Zou het door de enorme overvloed aan water komen dat we er in Nederland zo roekeloos mee omgaan? Het is nu al bekend dat drinkwater in de toekomst net zo kostbaar kan gaan worden als ruwe olie, omdat het door de toenemende vervuiling van het oppervlaktewater steeds meer kost om zuiver drinkwater te maken. Het zou toch mooi zijn als Nederland ook op het gebied van drinkwater een internationale voortrekkersrol zou krijgen? En daar kunnen we als burgers zelf aan bijdragen. Zodat Nederland nog lang een waterland blijft.

Voor meer info, zie www.krnwtr-drink-kraanwater.nl/definities/de-feiten.